

gode — ja, dette Ord tager jeg tilbage; disse her ere vel gode, men vi ville have dem endnu fortrinligere, thi de ere ikke saa gode, som de kunne blive — hvorfor vil man afskære os fra at faae en lignende Dpgjørelse i Fremtiden? Jeg siger: Lad os blive ved at beholde det, som vi hidtil have haft og efter Forholdene staaet os ret godt ved, og lad os ikke blande sammen, hvad der efter sin Natur ikke bør blandes sammen, og hvorved der ikke er den allerringeste Fordeel opnaaet. Det eneste Argument, jeg med den meest anspændte Opmærksomhed har været istand til at opfatte, var den i mine Tanker aldeles illusoriske Frygt for at støtte et Netskrav paa engang at faae Penge udbetalt af Statskassen, som denne var lovlig Besidder af, men det paastaar jeg er der ikke den ringeste Fare for. Ingen troer, at der gives nogenomhelst Tilfikkning om Sigt. Dette Argument skal ikke afholde os; Alt vil ganske bestemt gaae i Fremtiden ligesom hidtil, og vi ville blot fikke os denne Mulighed for en stadig Dpgjørelse. Det er den, vi værne om og ikke ville lade os berøve.

Ordføreren: Jeg troer, at der selv hos den sidste ærede Taler er noget uklart især med Hensyn til Forholdet imellem ham og den ærede Stiller af Endringsforslaget. Det er, troer jeg, naar man trænger nærmere ind deri, klart, at det ærede kongevalgte Medlem (Andræ) lægger Vægt paa Særligheden i Dpgjørelse og Regnskab, den ærede Forslagsstiller derimod væsentlig paa Særligheden i Henseende til Giendomsforholdet. Hvad angaaer den særlige Dpgjørelse, er det ærede Medlem nu kommet til at see, at der ligger Noget i § 20, som han første Gang oversaae (Andræ: Nei, jeg oversaae det ikke!) jo saamæn, den særlige Dpgjørelse for de pligtige Interessenter, fordi der ved dem er noget Særligt, nemlig Livsvarigheden, ved Administrationen og ved Giendommens Conservation er der derimod intet Særligt; naar hele Formuen administreres en masse, ville Rente-forholdene, Prioritets sikkerhederne, det mulige Tab o. s. v. være eens ved den ene Afdeling som ved den anden. Derfor er denne særlige Bogføring opgiven for Livsforsikrings-

anstalten og for de frivillige Interessenter i Forsørgelsesanstalten, fordi det klart fremgaaer af den omtalte Beretning, at der ikke ved disse er noget Giendommeligt, der influerer paa Dpgjørelsen. Derfor har jeg ogsaa betegnet Anstalterne som væsentlig sammensmeltede; der regnes efter de samme Dødelighedstabeller og Tarifer, og der er derfor ikke Grund til særlig Dpgjørelse for Bevægelserne deri. Men der er et væsentligt Punkt, Spørgsmaalet om den særlige Giendomsret, og ingen af de ærede Herrer vilde gaae ind paa, hvad jeg sagde herom; Spørgsmaalet er jo, om Staten skal opløse den fælles Garanti, der først indtræder, naar alle Midler ere forbrugte, i særlige Garantier, hvoraf hver enkelt kan komme i det Tilfælde at skulle gjøres gjældende, medens der paa de andre Steder er en Oversflod af Midler til at dække Ansvar. Og naar der nu tales om, at de nuværende Interessenter have en vis Ret, ikke til Udbetaling, deri ere vi entige fra Begyndelsen, men en vis Ret til Sikkerhed, saa siger jeg: Den Ret have de ikke. Der kan i dette Dieblit, uden at der forøvrigt skeer nogen Forandring i Anstalten, vedtages en Lov, som siger: Af Hensyn til de gjorte Erfaringer skeer der den og den Forandring i Tariferne ved den vedkommende Anstalt, og derfor vedbliver Anstalten dog at være den samme, og Formuescontinuiteten vedbliver, men hvad der hidtil er opsparet paa Grund af de højere Tarifer, bliver reserveret for Fremtiden, og der indtræder da dette, at man ved at nedsette Tariferne ikke vedbliver med den Opsparelse af Formuen, som sandsynligt — thi Alt er her kun sandsynligt — hidtil har fundet Sted, fordi Tariferne ere satte for høit. Jeg har fra Begyndelsen søgt at holde Spørgsmaalene ude fra hinanden og har gjort opmærksom paa, at der er to Spørgsmaal, nemlig om Forholdet imellem de pligtige og de frivillige Interessenter og om Forholdet mellem de nuværende frivillige og de tilkommende frivillige; og hvad det sidste Forhold angaaer, siger jeg, at der ikke er nogen Ret for de nuværende frivillige Interessenter til en særlig Sikkerhed i den nuværende Formue; thi Intet forpligter den nu bestaaende Anstalt til at holde sine Tarifer